

Özü xalqın xatirəsində, adı zamanın yaddaşında yaşayır

Mart torpağın nəfəsə gəldiyi, təzə, tər qönçələrin çiçəyə döndüyü, ümidlərin üfüqdən boylandığı aydır. Təbiət qışın sərtliyindən çıxıb yenidən dirçəldiyi kimi, mart ayında dünyaya göz açan vətən oğlu da baharın özü kimi saf, təmiz, ürəyi arzularla dolu olur.

Torpağın oyanış çağında doğulan qəhrəman oğlumuz da elə taleyin yazısı ilə ömrünün baharında - arzularının pöhrələndiyi bir vaxtda Vətən uğrunda döyüşlərdə əbədiyyətə qovuşdu. Həyatı qısa, mənalı bir bahar nəğməsinə bənzədi. Ömrü illərlə deyil, Vətən sevgisi, müqəddəs əməl ilə ölçüldü. Gəncliyinin ən işıqlı günlərində sinəsini torpağa sipər edən gənc qəhrəman şəhidlik zirvəsinə yüksələrək adını zamanın yaddaşına həkk etdi.

Bəli, o, bahar fəslində dünyaya gəlmişdi, baharın oğlu idi. Doğuluşu ilə ümid, şəhadəti ilə millətin qururuna çevrilən bir qəhrəman oldu. Bu gün baharda doğulub ömrünün bahar çağında Vətən torpağını ədədi qucaqlayan Samir Elşən oğlu Mustafayevdən bəhs edəceyik.

1995-ci il martın 15-də Salyanın Qarabağlı kəndində anadan olan Samirin qəlbində Vətən sevgisi adı bir duyğu deyildi. O, bu sevgini canında ruh, nəfəsi kimi daşıyırdı. Torpaq onun üçün xəritədə çəkilmiş sərhəd yox, ata ocağının istisi, ana duasının səsi, şəhid ruhlarının əmanəti idi. Samir Qarabağ haqqında söhbətləri eşidəndə xəyalı onu düşmənin xarabazara çevirdiyi yurd yerlərimizə aparar, o an səsinə qərribə bir qətiyyət duyulardı. Vətən onun üçün keçmişin xatirəsi deyil, namus, qeyrət, babalardan qalma əmanət idi. Elə buna görə də taleyi onu aparacağı yolu çoxdan seçmişdi. Hər gün xəyalən Şuşaya gedən yolların yolçusu olan Samirin bir əməli vardı - Vətəni azad görmək. Lazım gələrsə, ana dediyimiz bu qiymətli vətən torpağı üçün canını da qurban verməyə hazır idi! Təki Vətən sağ olsun!

Samir Mustafayev mart ayında dünyaya göz açmışdı. Ailəsinin sevincinə çevrilən bu körpə böyüdükcə mərdliyi, təvazökarlığı və zəhmətsevərliyi ilə seçilirdi. O, orta təhsilini doğma Qarabağlı kəndində başa vurduqdan sonra hərbi xidmətə yollandı. Xidmət illəri Samir üçün bir sınaq oldu, xarakteri daha da möhkəmləndi. Komandirləri onun intizamını, yoldaşları isə sədaqətini xüsusi qeyd edirdilər. Samir sakit təbiətli olsa da, sözünün arxasında dağ kimi dayanmağı bacarırdı.

Vətən müharibəsi başlayanda Samir tərəddüd etmədi. Artıq illərlə gözlədiyi məqam idi. Əsgər paltarını geyinərkən gözlərində qorxu yox, qətiyyət, inam var idi. Onun üçün bu savaşı şəxsi taleyin deyil, milli ləyaqətin savaşı idi. Döyüş yoldaşları ilə birlikdə irəlilədikcə hər addım onu müqəddəs Şuşaya yaxınlaşdırırdı.

Amansız döyüşlər gədirdi. Dağların sərt sükutunu güllə səsləri yarırdı. Dumanlı yamaclarda irəliləyən əsgərlərin nəfəsi torpağa qarışırdı. Bu zaman Samir ön cərgədə idi. Qayalıqlar ara-

sında mövqe dəyişərkən mərməi səsləri qulaqları deşsə də, o, geri çəkilmədi. Əksinə, döyüş yoldaşlarına ruh verərək "Şuşa bizi gözləyir!", "Müqəddəs bayrağımız Şuşada dalğalanmalıdır!", - deyirdi. Hər atdığı addım onu bir az da Şuşaya yaxınlaşdırırdı. Samir bilirdi ki, ordumuz qarışıq irəlilədikcə təkə torpaqlar işğaldan azad edilmir, qəhrəmanlıq tariximiz də yenidən yazılır. Hər yüksəkliyin azad olunması bizi bir addım da nisgilin sonuna yaxınlaşdırırdı. Onun ürəyi bu böyük yürüşün ritmi ilə döyünürdü.

Şiddətli döyüşlər gədirdi. Güllələr qayalara dəyib qığılcım saçır, mərmilərin uğultusu dağların sinəsini yarırdı. O isə ölümün gözünün içinə dik baxaraq yaralı döyüş yoldaşını təhlükəsiz mövqeyə çıxarmağa çalışırdı. Samir özünü yaralı döyüş yoldaşına sipər etmişdi. Qəhrəmanlığı təkə silah tutan əllərdə deyil, qətiyyətli baxışlarda, qorxunu məğlub edən ürəkdə idi. Samir ölümü öldürüb irəliləyirdi. Qəlbi Şuşa həsrəti ilə döyünən bu gənc bilirdi ki, yol yalnız irəli, zəfərə doğrudur.

Noyabrın 5-də döyüş tapşırığını yerinə yetirərkən düşmən gülləsi Samirin arzularla döyünən ürəyini susdurdu. Şuşaya doğru irəliləyən o ürək sahibi müqəddəs Vətən torpağına qarışdı. Noyabrın 7-də Samir doğma Qaradağlı kəndində torpağa tapşırıldı. Baharda dünyaya gələn bir fidan payızın son nəfəsində torpağa qovuşdu. Amma bu torpaq artıq azadlıq torpağı idi. Samirlərin qanı ilə suvarılan, silahdaşlarının rəşadəti ilə azad olunan torpaq... O gün bir ana övladını, bir kənd igidini, Vətən isə öz qəhrəman oğlunu əbədiyyətə yola saldı.

Ölümündən sonra Samir dövlət tərəfindən yüksək mükafatlara "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "İgidliyə görə" medallara layiq görüldü. Bu təltiflər bir xalqın minnətdarlığının, bir dövlətin şəhidinə olan ehtiramının ifadəsi idi. Samirin adı artıq təkə bir ailənin xatirəsində deyil, azad Şuşaya gedən yolun daş yaddaşında yaşayır.

*Elşən QƏNİYEV,
"Azərbaycan"*